

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra PAA MUNKEBJÆRG

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725299176368/facsimile.pdf> (tilgået 06. juni 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Men Katten veg, og Natten veg,
kun Sorgen blev ene tilbage,
mens Karen sad støttet mod Stolpens Eg
og rokked i stille Klage.

Da Solen væved sit gyldne Tavl
om Tagenes Møntørv sorte,
sød Karen endnu ved den klinede Gavi,
men da var selv Sorgen borte.

Karen er sluknet i Nattens Slud,
— dens Væde i Haaret hænger.
Men end i Døden stirrer hun ud
mod fire kalkede Længer.
Saa dybt kan en den anden bedrøve.

7/9 1898.

PAA MUNKEBJÆRG.

GUD Fader gik sig en Morgentur.
Fra Himlen tonede Mikael's Lur.

Engene emmede, Dalene dampede,
Stæderne skinnede, Stemplerne stampede.

„Dans!“ raabte Herren, og Alnaturen
dansede ud efter Mikaelsturen.

Bjørnen, forstaar sig, var tidligst paa Tærne,
saa fulgte Hejrene, Hopperne, Trærne.

Birken trak Hoserne op over Benene,
dansed saa til, saa det stented med Stenene.

Fyrren, den chevalereske Kanalje,
greb Frøken Bøg om dens fastsnærte Talje,